Нині не так схне, як учора.
А сіна — з краю у край.
Сонця нема. Громадільниня хвора.
Анно!

Боже помагай!

Віріт, ліжників повна комора.
Більш очей не зривай.
Витряси ті, що зіткала вчора.
Анно!

Боже помагай!

Ходить горою з граблями й косою,
А ночами тче і тче...
І тихо співає: на камені стОю...
Анно,

постій іще.